

sikre det danske Folks Ernæring. Det maa siges, at der til et saa omfattende Lovforslags Behandling er beskaaret Lovgivningsmagten overordentlig kort Tid, men derved er der intet at gøre. Der er truffet en Overenskomst mellem de forskellige Rigsdagsgrupper og Ministeriet om det Tidspunkt, da Rigsdagen skal være færdig, og Valget skal foregaa, og der er derfor ikke andet for end at se at faa saa meget som muligt ud af den Tid, der er tilbage, bl. a. til at forbedre Lovforslaget, hvor det er gørligt.

Der er fremkommet adskillige Udtalelser om, hvad der er den bedste Fordeling eller den bedste Maade at ordne Kornudskrivningen paa, og i saa Henseende staar vi i Aar ikke saa absolut paa bar Bund, som vi gjorde i Fjor. Vi har et Aars Erfaring med Hensyn til Udskrivning efter Jordværdi, og jeg vil i Overensstemmelse med Udtalelser, der faldt i Gaar, sige, at der har vist sig overordentlig store Mangler ved denne, det er neppe nogen blind for. Men det forekommer mig alligevel, at med den begrænsede Tid, der er til at skabe noget nyt, har man ikke andet at gøre end at holde sig paa det bestaaende Grundlag. Man kan stille et nyt Grundlag op, og der er stillet adskillige nye Grundlag op med Ligning efter Foldudbytte og med andre Kombinationer, men alt dette er nyt og uprøvet, og der er heller ingen af dem, der har udtalt sig i saa Henseende, som har turdet sige, at de Forslag, vi i den Henseende har set, kan der ikke rettes Angreb imod. Det kan overhovedet ikke være anderledes overfor Forslag af den Art, der udelukkende bygger paa et Skøn. At foretage en Kornligning paa Grundlag af Foldudbytte lader sig meget vel gøre, og lader sig ogsaa gøre paa en mere retfærdig Maade end den Maade, hvorpaa den nuværende Ligning foregaa, dersom man kunde udsætte den, til Tærskningen har fundet Sted, idet man da kunde maale de forskellige Foldudbytter paa en praktisk Maade og virkelig faa noget haandgribeligt at holde sig til, men dersom man vil bygge en saadan Kornligning paa et Skøn i Juni eller Juli, vil efter min Opfattelse dette Skøn ikke have nogen reel Værdi, der kunde begrunde, at man nu skulde sætte dette Skøn i Stedet for det prøvede Grundlag, selv om dette fra alle Sider er blevet meget stærkt angrebet. Men dersom man vilde sammenligne den Kornligningsform efter Jordværdi, man har nu, med det Skøn, man vilde kunne have

i Juni og Juli over det Føldudbytte, som de Afgrøder, der staar paa Jorden, vil kunne give, tror jeg, at man med Jordværdien som Grundlag alligevel kunde skønne lettere over, hvor den store Uretfærdighed er. Ganske sikkert har Jordværdien som Grundlag sine store Skavanker, navnlig derved, at den ikke er lagt af Hensyn til Jordens Føldudbytte, men af Hensyn til mange andre Ting; men skal man skønne, kan jeg dog ikke se rettere, end at man med den alligevel bedst kan skønne over de Mangler, som de forskellige Mennesker omkring i Landet, der har maattet arbejde med Ligningen for sidste Kornhøst, har indhentet Erfaringer om ved at arbejde med den som Grundlag for Ligningen. Derfor ønsker jeg at sige, at i alt Fald jeg har ikke Mod til at foreslaa, at vi skal forlade dette Grundlag, som vi har brugt, selv med alle dets Skavanker. Jeg er tilbøjelig til at tro, at vi maa arbejde videre paa dette Grundlag, og jeg tror, som sagt, det er muligt at rette de største Skavanker, der er. Jeg ved meget vel, at det er sagt, at det var kun en Skueret. Det kan være, det tør jeg ikke udtale mig om, men jeg er i hvert Fald sikker paa, at det vil være lettere at skønne over de Mangler, der er ved dette, end i Juni og Juli Maaned at skønne over, hvor stort et Føldudbytte Kornet vil give.

Jeg deler derfor den Opfattelse som Venstres ærede Ordfører (Jørgen Jensen) gjorde sig til Talsmand for, at vi, selv med alle disse Mangler, maa gaa til en Kornligning for indeværende Aars Høst paa samme Grundlag som i Fjor og se at komme igennem saa godt som muligt. Men jeg kan ikke forstaa, hvad der skulde berettigede os til i dette Øjeblik at vedtage et Lovforslag, der paaligner de $7\frac{1}{2}$ Mill. Tønder Korn, som er nødvendigt til vort eget Forbrug, og desuden 2 Mill. Tønder Korn til Brug ved en Vareudveksling, som det hedder, med andre Lande. Dersom vi f. Eks. i Fjor — det kunde der have været god Grund til — havde vedtaget en Kornlov, hvorefter en Kornligning først skulde give det for os selv nødvendige og der ud over 2 Mill. Tønder til Vareudveksling, vilde vi havde staaet meget værre i dette Øjeblik, end vi staar. Vi vilde ikke alene have narret os selv betydeligt, men vi vilde have vakt Forhaabninger i Udlandet om, at vi kunde stille et overordentlig stort Antal Tønder Korn til Disposition, som vi i Virkeligheden ikke havde. Jeg tror, at alle haaber, at vi selv med den knappe Høst, vi fik i Fjor, vil være i Stand til at